

Oblékla i krále Anglie

Rekordní počet kostýmů navrhla **kostýmní výtvarnice Kateřina Baranowská** pro inscenaci *Obsluhoval jsem anglického krále*.

5plus2
ROZHOVOR

JAROSLAVA ŠAŠKOVÁ

PŘÍBRAM | Hrabalova *Anglického krále* uvedlo příbramské Divadlo Antonína Dvořáka premiérově ve středu. Druhá premiéra je dnes večer.

Kolik kostýmů jste navrhovala?
Něco přes devadesát pro 19 herců.

Kolik času vám to zabralo?

Byla to porce. Ale tím, že jde o dobové kostýmy, kde musíme akceptovat éru, v níž se vše odehrávalo, je to spíš o studiu, co se v té době nosilo. Navíc u divadla – na rozdíl od filmu – je potřeba brát ohled na rychlé převleky. Že se herci střídají třeba i v 11 postavách. A někdy

Kostymérka Kateřina Baranowská při zkoušce kostýmu s Jiřím Vojtou.

FOTO | DIVADLO A. DVOŘÁKA PŘÍBRAM - ANNA ČÍPEROVÁ

hodně rychle. Na scéně proběhne jen pár replik a herec musí být převlečený.

A jak dlouho jste tedy kostýmy navrhovala?

Pár dní, možná týden.

Jenom? Čekala jsem, že řeknete půl roku, několik měsíců...

Ne, to ne. Koncept si v hlavě rozmýšlím měsíc dva. Záleží na tom, o co jde.

Zrovna Hrabalova kniha *Obsluhoval jsem anglického krále* je moje srdcovka. Četla jsem ji několikrát. Tím, že jsem výtvarník, naskakují mi obrazy v hlavě už při čtení jakékoliv knihy. Jde jen o to obraz zhmotnit. Přípravné práce zaberou měsíc dva. Samotné rozpracování – rozkreslení – pro dílny jen pár dní. Návrhy jsou ale jen výchozí bod, tvůrčí proces nepřestává ani během celé realizace. **POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 5**

Oblékla i krále Anglie

DOKONČENÍ ZE STRANY 3

Viděla jste film Jiřího Menzla?

Viděla... Přestože jiné Menzlovy filmy zbožňuji a ráda si je pouštím, musím přiznat, že Anglický král nespílnil má očekávání. Chyběla mi v něm poetika, na kterou jsem byla zvyklá z jeho starších věcí. A k Hrabalovi tato poetika patří. Pan Menzel na to byl mistr. Nevím, co se stalo, ale tady mi „menzlovsko-hrabalovská“ poetika výrazně chybí.

Kdo vybírá materiál na kostýmy?

Vnější, viditelné části nakupují většínou já jako výtvarník. V některých divadlech se mnou na nákupy jede někdo z krejčovny. Já nejsem krejčová, takže si nechám poradit, co z jakého materiálu jde nebo nejde ušít. U divadla se totiž používají i netradiční materiály.

Vzhledem k počtu kostýmů byly nákupy tentokrát určitě náročnější?

To byly. Měli jsme obavy, aby se to vůbec stihlo – v příbramském divadle na to byly pouze dvě krejčové a podaly heroický výkon. U divadla jsem přes 20 let a mám na kontě desítky inscenací a tahle byla moje nejrozsáhlejší. Tolik práce je spíš na opeře, kde oblékáte sbory, nebo u filmu.

Jak dlouho se „sladujete“ se švadlenami, režisérem a herci, než se shodnete na výsledné podobě kostýmu?

Dá se říct, že téměř do premiéry nebo do generálek. Práce dělen začne několik týdnů před tím, než herci začnou zkoušet. Obvykle dva týdny až měsíc dopředu. Zhruba 10 až 14 dnů před premiérou je „oblékaná zkouška“, kdy si herci kostýmy obléknou a zkusí prvně na jevišti. Pak se vše upravuje, protože se někde nestihá převlekt nebo se kostým chová na jevišti jinak než v krejčovně.

Kdo spolupracuje při kostýmových zkouškách lépe? Herečky či herci?

Někteří herci umí být ješitnější než herečky. Což bývá někdy docela vtipné. Někomu to moc nebaví, protože kolikrát stojí jako figuríny a čekají, až to na ně našpendlíme. Pak čekají, než si já s krejčovými povíme, co a jak. Rozešitý kostým navíc nevypadá nikterak vábně a většínou ani nesedí. Pro herce to není příliš zábava, i když jsou tací, kteří hned přemýšlí, jak s kostýmem budou na jevišti pracovat, a říkají, co by tam potřebovali. Že kvůli herecké akci potřebují třeba kapsy nebo víc vrstev, aby měli co svlékat.

Který z kostýmů byl nejobtížnější?

Nejde o jeden konkrétní. Obtížné to bylo v tom objemu. Museli jsme našít velkou řadu pánských obleků ze 30. a 40. let z bytelnější vlněné látky. Ne z těch, ze kterých se šije dnes. Má to jiný stříh, fazonu. Nejobtížnější bylo stihnout to dát všechno dohromady.

Z inscenace Obsluhoval jsem anglického krále: Tři představitelé hlavního hrdiny Jana Dítěte – Viktor Kuzník (vpředu uprostřed), Pavel Batěk (vlevo vzhledu) a Pavel Rímský (vpravo vzhledu). Uprostřed schodiště schází Pavel Batěk jako Jan Dítě (foto dole). FOTO | DIVADLO A. DVOŘÁKA PŘÍBRAM – ANNA ČÍPEROVÁ

Máte speciální místnost na odkládání obleků?

Dokonce několik místností. Navíc v této inscenaci bylo pro mě zvláštností to, že jsme šili několik uniforem SS. Navrhovala jsem je podruhé. Poprvé to bylo také u Hrabala, u Ostře sledovaných vlaků. Tam byla jedna. U Anglického krále je jich několik. Pořizovali jsme repliky opasek, čepic, výložek a

dalších věcí. Museli jsme je rekonstruovat podle fotek.

Půjdete dnes večer na premiéru?

Samozřejmě. Jsem zvědavá. Inscenace se stále vyvíjí. Usadí se až po několikáté repríze. Navíc divadlo je dialog jeviště a hlediště, takže je to pokaždé trochu jiné. Je zajímavé sledovat, jak diváci reagují. Jak vnímají, co jsme chtěli vyjádřit.